



Poul Joachim Stenders prædiken 10. søndag efter trinitatis

Taler

Poul Joachim Stender
Sognepræst, forfatter og
rejseleder

Dato

24. august 2025

Sted

Kirke Saaby og Kisserup Kirker

Omstændigheder**Prædikentekst:**

Lukasevangeliet kapitel 19, 41-48

- 1 Hvem er heltene i vores samfund?

Er det kirkegængerne der bliver ved med at fastholde at Gud har magten?

- 5 Er det de danske soldater der bliver udsendt til verdens brændpunkter?

Ja, de er alle helte!

Men der er helte i vores samfund som vi overser. Landmændene.

10

Der er ingen befolkningsgruppe, der er mere udskældt.

De kører i øjeblikket så langsomt på landevejene med deres tunge maskiner, at man skulle tro at de i langsomhed ville prøve at overgå en rustvogn på vej væk fra en kirke.

15

De lugter. Navnlig når vasketøjet er hængt ud, elsker de at sprede gylle over markerne.

- 20 De sviner, så flere og flere politikere påstår, at de er skyld i klimakrisen, selvom om danske landmænd er de landmænd i den vestlige verden der sætter det mindste klimaaftryk.

25

Når vi kører igennem vores landskab, ser vi store, velplejede marker til højre og venstre. Men der er noget vi ikke ser.

Landmændene på gårdene, klemte inde mellem banker, foderstofsforhandlere, maskinforhandlere, kommuner og miljøstyrelsens tusindvis af regler der gør, at en landmand efterhånden må have konsulenter på for at hjælpe dem med at
30 forstå alle de krav de pålægges.

Og alligevel knokler de få landmænd vi efterhånden har tilbage med at tilså markerne, pleje dem og høste dem.

35 I modsætning til mange andre erhvervsgrupper ligger alt ikke i deres egne hænder.

Det er ikke kun regn, storm og tørke, landmændene ikke har kontrol over.

40 De har heller ikke kontrol over renterne, kornpriserne, noteringen for grise, dieselpriserne og regeringens mange regler. Ligesom apostlen Paulus må de sige til selv, når de om natten ligger urolige i deres seng for den kommende høst: ”Jeg plantede, Apollos vandede, men Gud gav væksten”.

45 De er udleveret til kræfter der ikke ligger hos dem selv. Det ved landmændene godt. Og i mange år var det landmændene der var sognenes åndelige kraftfelt tirret som de var af en magt større end dem selv.

De gudelige vækkelser i 1800-tallet havde stærkt tag i bondestanden.

50 Landmændene sad senere i sogneråd, i menighedsråd.

I dag er bønderne stort set borte fra de åndelige forsamlinger.

Hvorfor er en erhvervsgruppe der er udleveret i højere grad end andre
55 erhvervsgrupper til en magt der er større end deres egen formåen, holdt op med at udvise åndeligt initiativ?

Måske fordi de danske landmænd har så travlt med at fortolke de forskellige miljøkrav de stilles overfor, at der ikke er plads til for eksempel at engagere sig i
60 menighedsrådsarbejdet.

Måske fordi landmændene er blevet lige så åndeligt indolente som resten af befolkningen.

65

En landmand sagde engang til mig, da vi snakkede om hvor fokuseret danskerne er på deres køkkener: "Bed din menighed om at tage de penge, de agter at bruge på nye køkkenelementer, gipsplader, spotlys og plastikdimser, og sæt dem ind på en konto, der hedder "god mad" i stedet.

70

Det får de meget større livsglæde ud af. Et køkken er bare et værksted. Støt de lokale gårdbutikker. Dyrk 'terroiret' i de ting man køber - lad stedligheden gøre sig gældende i fødevarerne". Citat slut.

75 Landmændene skal være omstillingsparate så der bliver passet godt på jorden og klimaet og vi kan få flere moser og skove. Det er landmændene også. Men det er os, der ikke er landmænd, der svigter ved ikke at være omstillingsparate og gå efter de gode råvarer til vores måltider.

80 Grøn kirke, der er en klima-politiserende bevægelse indenfor folkekirken, foreslog engang at alle kirkeklokker skulle ringe for at sætte fokus på miljøet. Men der skal ikke ringes med kirkeklokker for klimaet.

Der skal kun ringes med kirkeklokker for at sætte spot på den Gud, Jesus
85 Kristus, der giver os væksten og som vi i dag til denne høstgudstjeneste takker for at have forsynet os med en rig høst i år.

Det er også blevet forslået at der skulle ringes med kirkeklokkerne for krigen i Gaza. Det har den norske kirke, gjort. Men her i Danmark ringer vi for Faderen
90 og Sønnen og Helligånden.

Vi ringer med klokkerne fordi vi tror at alt, også når vi gør os umage med for eksempel markarbejdet, står i Guds Faders hånd. Hvis der er noget vi har brug for, er det ikke i første række en grøn omstilling. Det er en Kristus omstilling,
95 der giver os ydmygheden tilbage, så vi kan se høsten i år som en imponerende indsats af landmændene.

Men først og fremmest som en gave fra Gud. Han giver væksten, når et frø lægges i jorden.

100

Når vi i dag til høstgudstjenesten hører om hvordan Jesus græder over Jerusalems fald og templets ødelæggelse, er det et vink med en vognstang om

hvor engageret Guds søn er i os.

105

Alt giver han os. Sin vrede, sine tårer, sin tilgivelse, sin kærlighed, sin død og opstandelse.

110

Hvis vi ville lade ham få plads i vores tilværelse, og her appellerer jeg også til en ny åndelig vækkelse hos landmændene, kunne det lykkes os at få gennemført den Kristus omstilling, der ville betyde, at vi blandt andet kommer til at se på kornet på den måde som kornet skal ses på. Som en gave der er kommet til os fra vores nådige Gud.

115

Jeg er som præst sat til at forkynde evangeliet og ikke politisere om klima og Palæstina og landmænd. Min opgave er at pege på Jesus Kristus som verdens frelser og lade politikerne tage sig af verdensproblemerne og landbruget.

120

Jeg skal sammen med menighedsrådet bevare kirken som et bedehus og ikke en røverkule fuld af politiske og verdslige boder.

Så jeg vil slå min næve i prædikestolen og råbe til kirkegængerne her i kirken og til radiolytterne og til mig selv: Det er nu vi skal kende vores besøgestid.

125

Jesus forudså med tårer i øjnene templets fald i Jerusalem. Og det faldt. Men det gjorde ikke alt det han havde givet os. Det levede videre fra generation til generation.

130

Det er fra ham og Jerusalem vi har fået tanken, at en kærlig Gud råder over os, at vi skal tage os af de svage, at vi bør have en ren samvittighed, at vi ikke må slå ihjel, eller stjæle eller vidne falsk og at alle gode gaver kommer ovenfra og ned.

135

Men man kunne frygte at Jesus dengang for 2000 år siden ikke kun græd over Jerusalems ødelæggelse. Han græd over os. Langt ind i fremtiden kunne han se en generation med mobiltelefoner i hænderne og en kirke der ikke længere havde ham som centrum, der var begyndt at glemme, ligefrem nedbryde, det prægtige tempel han havde givet os med sit budskab og sin død på korset og sin opstandelse påskemorgen.

140

Vi skal kende vores besøgestid. Det er nu vi skal have en Kristus omstilling som første prioritet før grønne eller røde eller gule omstillinger.

145 Med sådan en omstilling får vi Jesus Kristus, ydmygheden, taknemmeligheden
for høsten, åndeligheden, håbet og troen tilbage i vores samfund. Gud i vold.
Amen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

150

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

10. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

155

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/poul-joachim-stenders-praediken-10-sondag-efter-trinitatis>

160

165

170

175

180